

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ

ΠΕ 70 - ΔΑΣΚΑΛΩΝ - Α' Θεματική

Α. Γλώσσα και Λογοτεχνία (Απαντήσεις από την κ. Αικατερίνη Θεοδωράκη,

Ερώτημα 1^ο

α. Η γενιά του '30 δηλαδή οι λογοτέχνες που παρουσιάστηκαν γύρω από τη χρονολογία αυτή, ανανέωσαν δημιουργικά όχι μόνο την ποίηση αλλά και την πεζογραφία που φυτοζωούσε σε μια καθυστερημένη επιβίωση της ηθογραφίας, περιγράφοντας τη μίζερη ζωή της φτωχογειτονιάς. Οι νέοι καλλιτέχνες έστρεψαν τη ματιά τους σε ευρύτερους ορίζοντες, ζήτησαν να ανιχνεύσουν πιο σύνθετες ψυχολογικές καταστάσεις, να αντιμετωπίσουν προβλήματα σοβαρότερα κοινωνικά και ανθρωπιστικά, προσπάθησαν να ξεπεράσουν τα στενά όρια της ελληνικής πραγματικότητας και να πορευτούν παράλληλα με τη σύγχρονη ευρωπαϊκή πεζογραφία.

Εκφράστηκαν με τον πιο σύγχρονο τρόπο, το μυθιστόρημα, ξεπερνώντας τα όρια του διηγήματος και της νουβέλας. Ανανέωσαν το ύφος και τη γλώσσα των λογοτεχνικών κειμένων, βαδίζοντας πάνω στην παράδοση των πιο δόκιμων πεζογράφων του δημοτικισμού, αλλά πλουτίζοντάς την εκφραστική γραφικότητα εκείνων με μια σύγχρονη μεστότερη γλωσσική άνθηση.

Η γενιά του '30 δημιούργησε το αστικό μυθιστόρημα, που δίνει έμφαση στο ελληνικό σκηνικό των πόλεων. Στην ίδια γενιά ανήκει και η αιολική σχολή.

Το γεγονός που άσκησε μεγάλη επίδραση στους λογοτέχνες της γενιάς αυτής ήταν η μικρασιατική καταστροφή και η ανταλλαγή των πληθυσμών που ακολούθησε. Ιδέες και όνειρα που έτρεφαν οι προηγούμενες γενιές για την αποκατάσταση του ελληνισμού στα όρια του βυζαντινού κράτους, κατέρρευσαν και μια καινούρια τραγικότητα και σοβαρότητα αντικατέστησαν τον προγενέστερο χιμαιρικό ρομαντισμό. Η γενιά του '30 εκφράζει στη λογοτεχνία την καινούρια αυτή ωρίμανση.

Εκπρόσωποι:

Καραγάτσης, Μυριβήλης, Βενέζης, Θεοτοκάς, Κόντογλου, Πολίτης, Καστανάκης, Πετσάλης, Τερζάκης, Πρεβελάκης

β1.

- 1.Θέτει σε λειτουργία μηχανισμούς ακουστικής και απαντητικής ετοιμότητας (ακροάται, παίρνει το λόγο, δε ξεφεύγει από το θέμα)
2. Αναγνωρίζει τα μηνύματα που μεταφέρουν τα εξωγλωσσικά και παραγλωσσικά στοιχεία του λόγου του ομιλητή του
3. Διατυπώνει ερωτήματα για αυτά που άκουσε
4. Συλλαμβάνει υπονοούμενα
5. Αφηγείται τις ιστορίες που άκουσε
6. Αρθρώνει, προφέρει και τονίζει σωστά

7. Διατυπώνει καταφατικές, αρνητικές, επιφωνηματικές, ερωτηματικές προτάσεις.
8. Εκτελεί γλωσσικές πράξεις αναφοράς, υπόσχεσης, προτροπής
9. Διηγείται πραγματικά ή φανταστικά γεγονότα.
10. Περιγράφει πρόσωπα ή καταστάσεις
11. Χρησιμοποιεί σωστά γραμματικούς τύπους
12. Χρησιμοποιεί απλό λεξιλόγιο
13. Χρησιμοποιεί ρηματικούς τύπους για να τοποθετεί τα γεγονότα στο χρόνο.

β2. Στα πλαίσια της γλωσσικής ποικιλίας είναι γνωστό ότι η γλώσσα διαφοροποιείται σε προφορική και γραπτή. Ο προφορικός λόγος προηγείται του γραπτού λόγου, αφού όλοι οι άνθρωποι μπορούν να μιλήσουν ακόμη κι όταν δεν ξέρουν να γράφουν. Η προφορική γλώσσα κατακτιέται από το παιδί φυσικά, αρκεί να εκτεθεί στο περιβάλλον όπου μιλιέται η γλώσσα, ενώ η κατάκτηση της γραφής γίνεται με συστηματική διδασκαλία κι «αποτελεί μια επίκτητη ικανότητα αναπαράστασης της προφορικής γλωσσικής έκφρασης» Φιλιππάκη.

Συνεπώς πρωτεύουσα σημασία για την κατάκτηση του γραπτού λόγου αποτελεί η ικανότητα της ακρόασης. Το παιδί μέσα από τη λειτουργία της ακρόασης θα πρέπει να κατανοήσει ότι ο προφορικός λόγος έχει στο δυναμικό του το πλούσιο φορτίο της ομιλίας για τη μετάδοση των πληροφοριών. Ο επιτονισμός και το ύψος της φωνής του ομιλητή κάνουν ένα εκφώνημα να υπερβαίνει την ονομαστική αξία του νοήματός του. Και όταν οι συνομιλητές έχουν οπτική επαφή και βρίσκονται κατά κανόνα σε μικρή απόσταση μεταξύ τους τα «εξωγλωσσικά» στοιχεία δίνουν άλλο νόημα στο περιεχόμενο των λέξεων. Το παιδί μαθαίνοντας να ακροάται μαθαίνει να αναγνωρίζει τα εξωγλωσσικά και παραγλωσσικά στοιχεία του ομιλητή.

Χαρακτηριστικό του προφορικού λόγου είναι ότι αποτελεί ένα σύστημα επικοινωνίας κατά το οποίο πομπός και δέκτης είναι 'χρονικά» παρόντες. Δηλαδή δεν μεσολαβεί χρονική απόσταση ανάμεσα στην κωδικοποίηση του μηνύματος που εκπέμπει ο πομπός και στην αποκωδικοποίησή του από το δέκτη. Μέσα από τη λειτουργία της ακρόασης το παιδί ασκείται στη γρήγορη χρήση των πληροφοριών που δέχεται, ώστε να ανταποκριθεί επαρκώς στη γλωσσική επικοινωνία του εκάστοτε περιβάλλοντός του.

Μέσω της ακρόασης το παιδί αποκτά τη φωνολογική επίγνωση που αποτελεί προστάδιο του γραπτού λόγου. Βασικό μέρος της επικοινωνίας είναι το «ακούω και μιλάω». Τα παιδιά προετοιμάζονται για το πέρασμά τους στο μηχανισμό της ανάγνωσης, στη συνειδητοποίηση ότι ο γραπτός λόγος αποτελεί απεικόνιση του προφορικού λόγου.

Ερώτημα 2°

A.

1	B
2	Γ
3	A
4	B
5	B
6	B

Β.

(Ενδεικτικοί τίτλοι)

- Χαρακτηριστικά της μεγαλόφωνης ανάγνωσης
- Η σημασία της ανάγνωσης για τους Έλληνες
- Η ανάγνωση ως τραγούδι

Γ.

(Περίληψη)

Η μεγαλόφωνη ανάγνωση αποτελούσε για τους Έλληνες το κλέος, τη δόξα και τον ήχο μαζί, τη δημοσιοποίηση των κατορθωμάτων τους στο ευρύ κοινό. Η φωνή, μέσω της ηχηρής ανάγνωσης μετέτρεπε το γραπτό κείμενο σε τραγούδι.

Δ.

Τα άκλιτα μέρη του λόγου είναι:

να (τελικός σύνδεσμος),
αλλά (αντιθετικός σύνδεσμος),
και (συμπλεκτικός σύνδεσμος),
επομένως (προθετικό επίρρημα),
μπροστά (τοπικό επίρρημα),
σε (πρόθεση),
έτσι (τροπικό επίρρημα)

Ε.

(Αναγνώριση προτάσεων και είδος σύνδεσης)

ο έλληνας ήρωας ονειρευόταν: κύρια πρόταση
να γνωρίσει τη δόξα: δευτερεύουσα βουλητική,
υποτακτική σύνδεση

Β. Μαθηματικά (Απαντήσεις από τον κ. Αρίσταρχο Κατσάρκα, Μαθηματικό, Δάσκαλο με μεταπτυχιακό στη Διδακτική των Μαθηματικών)

1	Δ
2	Δ
3	Γ
4	Δ
5	Β
6	Δ
7	Γ
8	Δ
9	Α
10	Β
11	Α

12	B
13	Γ
14	Γ
15	Γ
16	Δ
17	A
18	B
19	B
20	B

Γ. Φυσική (Απαντήσεις από τον κ. Ιωάννη Λεύκο, Φυσικό, Δάσκαλο με μεταπτυχιακό στη Διδακτική των Μαθηματικών)

21	A
22	B
23	Γ
24	A
25	B
26	A
27	A
28	Δ
29	Γ
30	B
31	A
32	Γ
33	A
34	Γ
35	B
36	B
37	A
38	B
39	Γ
40	Δ